

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4Nt/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011668
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114011668.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného V. Z., nar. XX.XX.XXXX v V., okres V., trvale bytom V. V., R. č. XX, okres Trenčín, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sabinov, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. decembra 2014 v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Bc. Márie Snopkovej a Mariána Čáka takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku súd návrh odsúdeného V. Z., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín sp. zn. 5T 25/2010 ako nedôvodný zamietla, nakoľko neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 30.09.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného V. Z. na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5T 25/2010 pre trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Tr. zákona a trestný čin zločinu kupliarstva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 367 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov. Návrh odôvodnil nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, ktorým bolo rozhodnuté, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy. Nakoľko bola pri ukladaní trestu použitá asperačná zásada, ktorá mala podľa jeho vyjadrenia za následok uloženie neprimerane prísneho a vysokého trestu.

V. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.09.2010, č. k. 5T 25/2010-959 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.12.2010, č. k. 2To 117/2010-1034 uznaný vinným

v bode 1./ pre trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1./ obžalovaný V. Z. od presne neustáleného obdobia minimálne však od jarných mesiacov roku 2009 do 11.11.2009 od nezistených osôb z Trenčína neoprávnene v Trenčíne kupoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú prechovával v mieste bydliska v Trenčianskych Tepliciach naulici R. č. XX, presne neustálené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal alebo bezplatne poskytol viacerým osobám, a to K. Y., H. O., C. F., Z. J., J. J., V. L., H. Y., maloletej J.Š., nar. XX.XX.XXXX za cenu 10 eur za jednu dávku, pričom pri zadržaní obžalovaného dňa 11.11.2009 a pri jeho

osobnej prehliadke na ulici Dlhé Hony v Trenčíne bola u neho zaistená cigaretová krabička zn. SPARTA, v ktorej bolo plastové vrečko s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzala papierová skladačka s obsahom 144 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,6 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 3 - 5 obvykle jednorázovým dávkam drogy, ďalej bola u obžalovaného zistená papierová skladačka s obsahom 74,1 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá jednej jednorázovej dávke drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

v bode 3./ pre trestný čin zločinu kupliarstva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 367 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Tr. zákona, na skutkovom základe, že

3./ obžalovaná H. Y. po tom, ako sa minimálne začiatkom júla 2009 zoznámila s maloletou J.Š., nar. XX.XX.XXXX, táto začala navštevovať byt č. 33 na ulici R. č. XX v V. V., v ktorom obžalovaná H. Y. bývala s obžalovaným V. Z., spoločne maloletú prehovorili na poskytovanie sexuálnych služieb za peniaze vo výške od 40 Eur do 70 Eur, hoci poznali jej vek a vedeli, že je osobu mladšou ako 15 rokov, zákazníkov na sexuálne služby zabezpečoval obvinený V. Z. cez internet a telefón, obžalovaná H. Y. sa o maloletú starala a vyberala peniaze od zákazníkov, ktoré delila tak, že polovicu zo zisku si ponechala s obžalovaným V. Z. a druhú polovicu odovzdali maloletej J. Š., maloletá poskytovala takto sexuálne služby minimálne do 05.09.2009,

za čo bol odsúdený podľa § 172 odsek 3 Tr. zákona s použitím § 36 písmeno j) Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 38 odsek 3 Tr. zákona, § 41 odsek 2 Tr. zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného V. Z. a oboznámením podstatného obsahu trestného spisu 4Nt 84/2014 ako aj prečítaním podstatného obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T 25/2010a najmä rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.09.2010, č. k. 5T 25/2010-959 a uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.12.2010, č. k. 2To 117/2010-1034.

Odsúdený na verejnom zasadnutí žiadal prejednať jeho návrh na povolenie obnovy.

Prokurátorka okresnej prokuratúry žiadala návrh zamietnuť.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky, ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov (ďalej len „zákon o konaní pred ústavným súdom“), ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po preskúmaní podaného návrhu súd zistil, že návrh na obnovu konania podal odsúdený, ktorý je na podanie takéhoto návrhu oprávnenou osobou, návrh smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne, ktorého je prípustná obnova konania a zároveň nie je obnova konania vylúčená podľa § 395 Tr. poriadku, sú teda splnené formálne predpoklady na meritórne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, sp. zn. PL.US 106/2011 - 85 súd takto rozhodol: v paragrafe 41 ods. 2 zákona číslo 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody „nie sú v súlade s článkom 1 Ústavy slovenskej republiky (ďalej len „nálež Ústavného súdu“).

Podľa názoru súdu rozhodnutie ústavného súdu ako také nie je obligatórnou podmienkou povolenia obnovy konania, nakoľko samotné ust. § 41b zákona o konaní pred ústavným súdom odkazuje na postup podľa Trestného poriadku. Práve tento odkaz robí Trestný poriadok a § 394 Tr. poriadku ustanovením lex specialis k § 41b zákona o konaní pred ústavným súdom. V opačnom prípade by sa z mimoriadneho opravného prostriedku - obnovy konania stalo formálne konanie s jediným výsledkom - povolením obnovy konania v každej veci na ktorú má dopad nález ústavného súdu, bez skúmania a posúdenia či trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. To znamená, že ustanovenie § 41b zákona o konaní pred ústavným súdom (hoci odkazuje na postup podľa Trestného poriadku) by nútilo súd nerešpektovať a neskúmať splnenie druhej podmienky § 394 Tr. poriadku. Tým by súdu bolo odňatá možnosť dispozičného rozhodovania a došlo by k zmene zmyslu, charakteru i povahy samotnej obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku na formalistické povolenie obnovy konania bez zamyslenia sa na tým či je resp. môže byť povolenie z hľadiska primeranosti trestu opodstatnené alebo nie. Obnova konania, pokiaľ ide o výrok o treste, by mala slúžiť na nápravu trestu, ktorý sa javí byť neprimeraným v dôsledku použitia ústavným súdom zrušeného ustanovenia a nie na formálnu nápravu rozhodnutia ako takého v dôsledku použitia zrušeného ustanovenia Trestného zákona.

V konaní o obnove sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy, bez toho aby ich hodnotil vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné skutkové zistenie. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú tak spôsobilé vyvolať následky predvídané v § 394 ods. 1 Trestného poriadku. (ÚS ČR 19/2004-u).

Záver súdu o tom či existencia nových skutočností či nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, nemožno ustáliť iným procesným postupom, len porovnaním doposiaľ

vykonaných dôkazov s dôkazným významom novo tvrdených skutočností alebo novo vykonaných dôkazov, a to v intenciách ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom taký postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19 Trestného poriadku. Preto už v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania (iudicium rescindens) musí súd hodnotiť nové skutočnosti a nové dôkazy z hľadiska ich významu vo vzťahu k preskúmanému právoplatnému rozhodnutiu a nemôže sa obmedziť len na strohé konštatovanie ich existencie s tým, že k hodnoteniu nových skutočností alebo dôkazov pristúpi až potom ako na ich podklade povolí obnovu konania. (TR NS 39/2007 - T, podobne aj NS 8/2001-T 218 a R 72/1980).

V čase podania návrhu na obnovu konania teda existovala nová skutočnosť neznáma súdu v čase, keď rozhodoval o vyššie uvedenom treste pre odsúdeného, pričom touto je práve vyššie citovaný nález Ústavného súdu, ktorý okamihom jeho vyhlásenia spôsobil zmenu právnej normy, ktorou sa súd riadil pri ukladaní trestu. Tým je naplnený prvý predpoklad na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Ďalším predpokladom na povolenie obnovy konania je, že táto nová skutočnosť alebo dôkaz by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Oba uvedené predpoklady teda 1. existencia novej skôr neznámej skutočnosti alebo dôkazu a 2. spôsobilosť tejto novej skutočnosti alebo dôkazu privodiť iné rozhodnutie o vine alebo iné rozhodnutie o treste musia byť súčasne splnené na to, aby bolo možné vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania.

Ako už bolo uvedené existenciu 1. predpokladu - novej skôr neznámej skutočnosti považuje súd za preukázanú v podobe nálezu Ústavného súdu, pričom na povolenie obnovy konania je potrebné zistiť či v dôsledku stratu činnosti § 41 ods. 2 Trestného zákona prvá veta, časť za bodkočiarkou pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trest uje v zrejmom rozpore s účelom trestu (2. predpoklad).

Ústavným súdom bolo za ústavne nekonformné vyhlásené znenie „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby“, nakoľko uvedené znenie neumožňovalo dostatočne individualizovať trest. Nález Ústavného súdu sa teda dotkol textu za bodkočiarkou. Znenie „ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu“ zostalo nálezom nedotknuté. Zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu je naďalej v súlade s ústavou.

Odsúdeným prezentované skutočnosti v návrhu a následné dokazovanie na verejnom zasadnutí však same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi nijako neodôvodňovali zmenu výrokov o vine a treste za spáchaný skutok, keď zo strany odsúdeného neboli uplatnené žiadne návrhy na nové dôkazy.

Senát považuje naďalej za preukázané, že V. Z. sa dopustil skutkov, pre ktoré bol právoplatne odsúdený. Jeho vinu preukazujú naďalej mnohé dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, predovšetkým výpovede svedkyne a poškodenej mal. J.Š., svedkyne a poškodenej E. Y., svedkov A. H., H. O., K. Y., C. F., E. Y., Lenky Z., H. R. a ostatných svedkov, znalcov, ako aj listinné dôkazy. Senát okresného súdu nemá dôvod pochybovať ani o záveroch znalcov prezentovaných v znaleckých posudkoch z odboru zdravotníctvo a farmácia, odboru psychológia, odboru elektrotechnika ako i o záveroch znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ. Odsúdený nepreukázal žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 odsek 1 Tr. poriadku, a preto nie je na mieste meniť či už výrok o vine v pôvodnom konaní, alebo na to nadväzujúci výrok o treste. Taktiež neboli v konaní preukázané žiadne skutočnosti uvedené v § 394 odsek 4 a odsek 5 Tr. poriadku.

Odsúdenému bol v konaní sp. zn. 5T 25/2010 ukladaný úhrnný trest za viac úmyselných trestných činov z ktorých oba trestné činy boli zločinmi, spáchanými dvoma skutkami (dvoma konaniami), čo znamená, že

v tomto prípade sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona. Trestná sadzba trestného činu obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi (ako trestného činu zo spáchaných trestných činov najprísnejšie trestného) podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Tr. zákona je v rozpätí pätnásť až dvadsať rokov. Senát okresného súdu znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 s ohľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody podľa § 41. ods. 2 Tr. zákona zvýšil hornú hranicu o jednu tretinu a následne so zreteľom na okolnosti prípadu a pomery páchatela, trestnú sadzbu mimoriadne znížil podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písmeno b) Tr. zákona a uložil trest odňatia slobody v strede takto mimoriadne zníženej trestnej sadzby (osem až devätnásť rokov) vo výmere 13 (trinásť) rokov. S poukazom na charakter spáchaných trestných činov a na všetky okolnosti prípadu, najmä so zohľadnením osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Tr. zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, považuje súd tento trest aj po účinnosti nálezů Ústavného súdu naďalej za primeraný, zákonný a za dostatočný. V tejto súvislosti senát okresného súdu poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo 84/2012 zo dňa 13.02.2013 v ktorom sa uvádza, že „súdy môžu aj naďalej ukladať páchatelom trestných činov, ak sú splnené podmienky, sprísnené tresty podľa tzv. asperačnej zásady, pričom nie sú viazané trestnou sadzbou nachádzajúcou sa nad jednou polovicou takto zvýšenej trestnej sadzby.“ Z uvedeného vyplýva, že trest odňatia slobody uložený v pôvodnom konaní vo výmere 13 (trinásť) rokov za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona, je trestom uloženým pod spodnou hranicou ustanovenej trestnej sadzby a senát okresného súdu naďalej považuje jeho výšku za primeranú a zákonnú.

Skutočnosť uvádzaná v návrhu nie je skutočnosťou, ktorá by sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňovala iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktorú by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, príp. by odôvodňovali rozpor uloženého druhu trestu s účelom trestu.

Pretože súd na základe vyššie uvedených skutočností nezistil kumulatívne splnenie podmienok potrebných na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní od jeho oznámenia (vyhlásenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.
Podaná sťažnosť má odkladný účinok.